

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først spørge, hvad hr. Guldberg så mente med i første omgang at sige, at den omkostningsbestemte leje er blevet den dyreste, hvis der ikke deri lå en påstand om, at det sociale byggeri var dyrere end det private? Jeg vil godt bede om et svar på det.

Med hensyn til debatten om 2 køleskabe og 2 frysebokse og andre af de problemer, som hr. Guldberg denne gang og tidligere har været inde på, vil jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har givet udtryk for: umiddelbart efter min tiltrædelse som boligminister nedsatte jeg i ministeriet et udvalg bestående af embedsmænd under ledelse af afdelingschef Poulsen og med de sociale boligselskaber som repræsentanter for at se på, om man var gået længere med disse ting, end man nødvendigvis burde gå, og længere end økonomien, både samfundets og den enkeltes, kunne holde til. Det havde måske været bedre, om hr. Guldberg i sin tid i økonomiudvalget i den forrige regering havde været med til at tage et sådant initiativ i stedet for at bebrejde mig det, der er sket, på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Guldberg: Mit svar til boligministeren er meget enkelt. Jeg er ikke i tvivl om, at når man foretager analyser af byggeomkostninger i privat byggeri og i socialt byggeri, kan man på en række punkter finde ud af, at de stort set må betale den samme pris for de samme ting. Det var derfor heller ikke det, jeg beskæftigede mig med. Men jeg vil alligevel hævde, at resultatet nu er, at det, jeg kalder det omkostningsbestemte byggeri, sætter rekord, og forskellen kan i og for sig udmærket illustreres med køleskabene. Jeg er såmænd overbevist om, at man stort set betaler samme pris for køleskabene, men der er altså nogle, der køber to, og andre, der kun køber ét.

Boligministeren (Helge Nielsen): Måtte jeg forstå hr. Guldbergs sidste indlæg sådan, at hr. Guldberg frafaldt påstanden om, at det sociale boligbyggeri er dyrere end det private i dag?

(Kort bemærkning).

Guldberg: Nej!

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til boligministeren af Svend Haugaard, Dagmar Andreasen, Gunner Baringsgaard, Erik Hansen, Skovmand og Stinus:

„Hvilken målsætning har regeringen for lands- og egnsplanlægningen, og hvordan indgår hensynet til specielt miljøforhold og landsbysamfundets fortsatte eksistensmuligheder i denne målsætning?“

Ordføreren for forespørgerne (Svend Haugaard): Der er flere årsager til, at så mange landsbyer er i vanskeligheder. Nogle af årsagerne kan man næppe gøre noget ved; andre årsager kan man gribe ind over for. Blandt dem, man næppe kan gøre noget ved, er afvandringen fra landbruget, afvandringen fra landhåndværk, fra købmændsforretninger og brugsforeninger og landcentraler og mejerier og stationer, der nedlægges, osv. osv. Men når disse erhverv vandrer bort eller delvis vandrer bort, går det ud over indtjeningen, og der bliver en meget dårlig byrdefordeling mellem kommunerne.

En anden årsag kan man nok gribe mere ind over for, og det er den, at sundhedsmyndighederne, så snart landbrugere forlader deres huse eller blot skifter erhverv, statuerer en række nye regler. Vand, der før var brugbart til landbrugere, er ikke brugbart til de samme mennesker, når de har skiftet erhverv. Men det ser ud til, at det går an, hvis det kun er en feriebolig; så er det knap så farligt. Sivebrønde har man meget skrappe bestemmelser om. Man må ikke engang gå ind over naboens mark, selv om naboen er gået med til det. Kredslegen har i gentagne tilfælde tinglyst forbud imod at bruge boliger til menneskebolig.